

[Birthe Rønn Hornbech]

den endelige kompetence, medmindre Folketinget selv påtager sig den endelige kompetence. Jeg tænker her specielt på 1948-loven om ansættelse af kvindelige præster, hvor det blev fastslået, at kun Folketinget kan ændre den biskoppelige enekompetence til at meddele kollats. Dette lå også underforstået i forespørgselsdebatten om den såkaldte Lundehussag her i Folketinget den 27. april 1984.

Med lovforslagets § 1, stk. 2, må disse synspunkter om biskoppernes suveræne tilsyn betragtes som lovfæstede. Det lovfæstes hermed, at biskoppen, når han har afgjort, at f.eks. forkyndelsesfriheden er overtrådt, og eventuelt har tilbagekaldt sin kollats, kan forlange, at læresag rejses.

Da det på den anden side ubestridt er kirkeministeren, der er øverste administrative myndighed, hvad angår tjenesteforseelser, er det naturligt, at kirkeministeren i en læresag kan medinddrage rene tjenesteforseelser i den læresag, der skal rejses.

Vi finder i Venstre, at dette lovforslag er en gevinst for den folkekirkelige ordening. Præsternes retssikkerhed som tjenestemænd forbedres stærkt, og kirkernes forkyndelsesfrihed sikres. Det står i dag klarere end tidligere, hvad der er stat, og hvad der er kirke.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Med den meget grundige gennemgang, vi har fået af de tre foregående ordførere, skal jeg kun glæde mig over, at vi nu får ophævet nogle paragraffer i Danske Lov. Det er jo ikke så tit, det sker.

Vi synes også, at det er en glimrende forenkling, der sker her. Vi er tilfredse med den måde, ministeriet har forestået udarbejdelse af grundlisten på. Vi er glade for, at man hører den faglige organisation.

Da alle parter har været repræsenteret i ansættelsesudvalget, har vi ingen problemer med at give lovforslaget en hurtig gang gennem Kirkeudvalget.

Poul Nødgaard (FP):

Generelt finder Fremskridtspartiet, at tiden er løbet fra provsteretterne og de gejstlige retters regler. Det er vigtigt at fastholde, at præsten dels er tjenestemand i staten og derfor som sådan undergivet tjenestemandslovens regler, dels som præst er forvalter af folkekirkens

bekendelsesgrundlag, hvilket er helt i overensstemmelse med præsteløftet.

Forslag til lov om domstolsbehandling af gejstlige – præster, provster, biskopper – i læresager tilgodeser bedst muligt, at det sker i harmoni med de almindelige retsprincipper. Når de gejstlige retter nedlægges, vil hensynet til folkekirkens bekendelsesgrundlag blive tilgodeset ved, at en læresag, der rejses mod en gejstlig, i første instans, byretten, får 2 teologisk sagkyndige med i den såkaldte præsteret.

Disse to – og ved anke tre – teologisk sagkyndige udtages af en grundliste på op til 20 teologisagkyndige og gælder for 4 år. Jeg synes, at det bør oplyses, om der på denne grundliste også kan stå biskopper, og det regner jeg med at kirkeministeren kan svare os på. Grundlisten bør ikke blot udarbejdes af Kirkeministeriet og Akademikernes Centralorganisation; jeg synes også, at Præsteforeningen, bispekollegiet osv. bør inddrages.

Der er en enkelt lille sproglig ting i lovforslaget, som støder mit øje lidt. Det er i § 7, hvor man bruger, synes jeg, et oldnordisk ord, der hedder forfølgning. Det synes jeg er et meget uheldigt ord, og jeg synes, det er meget lidt i samklang med vores tid. Jeg regner med, at ministeriets embedsmænd kan finde en bedre formulering af det punkt.

Det kan blive særdeles uheldigt, om en kirkeminister alene skal have ansvar for afgørelsen af, om læresag skal rejses mod en biskop. Dette bør der ses nærmere på i Kirkeudvalget. Den nuværende kirkeminister er, så vidt i hvert fald jeg ved, ikke teolog, og hele linjen i lovforslaget er, at der overalt skal være teologer med, når der skal træffes sådanne vigtige afgørelser. Det er en sag, Fremskridtspartiet vil se meget nøje på.

Det fremgår, at der, når en læresag eventuelt ender i landsretten, skal være 3 teologisk sagkyndige med, altså 1 mere end i første retsinstans. I denne forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge kirkeministeren, om de to, der var med i første instans, også kan følge med over i landsretten eller det er tanken – hvilket jeg synes ville være nærliggende – at det skal være 3 helt friske teologer, der vender sagen i landsretten. Det er muligt, at det står et sted, men jeg har ikke kunnet finde det.

En væsentlig ting, jeg godt vil fremdrage over for kirkeministeren, er menighedsrådenes